

топка надолу. Тя не се нарани: гжститѣ игли покриваха навсѣкждѣ тѣлото и я пазѣха.

Настѣпи есенъ и таралежицата започна да се готви за зима. Сега тя е вече сама: таралежчетата израстнаха и я напустнаха. Намѣкна тя клонки и си настла мека постелка. Безброй окапали листа покриваха земята. Таралежицата засѣбира сухи листа за мека постелка. Тая работа върши много майсторски. Свие се на кълбо и се търкаля по листата. Листата се набождатъ по цѣлото ѣ тѣло и тя избѣгва въ дупката си, изтърся се и пакъ се връща.

Постиля таралежицата меко гнѣздо отъ листа, свива се на кълбо и дълбоко заспива за прѣзъ цѣлата зима.

Д-въ.

Есенна нощъ.

Хладенъ вѣтъръ тихо вѣе,
Клати морни дървеса,
Блѣдна, тихичко луната
Грѣйна въ сини небеса.

Листи падатъ нажалено, —
Въ храсти славей вечъ не пѣй.
Всичко спомня, че наскоро
Зима люта ще завѣй.

Драго.

